

השופטים ביקרו בשדה שבו נמצאה הגופה, הסניגורים ניסו לשכנעם שאורלי דובי נרצחה במקום אחר, או שנחטפה במכונית

בית-מיישפט שדה

יד מושמטת לשופטת הסניגור, שימעון שובר, מושיט יד לשופטת שולמית ולנשטיין, שירדה אל תוך התעלה שליד הכביש הראשי מחיפה לתל-אביב. למטה, עומד הקצין דויד שדה, מצוות החקירה. הכביש קרוב למקום בו שכבה הגופה.

הקורבן אורלי דובי, חיילת מנתניה, נעלמה בדצמבר 1983 וגופתה נמצאה רק לאחר חודש ימים. היו קשיים רבים לזהות את הגופה, והיא זוהתה לבסוף על-פי ניתוח בעצמות ועל-פי שערותיה.

לילי לאילת. נהגייהאוטובוס היו האחרונים שראו אותה, והם סיפרו במישרה כי כאשר עלתה לאוטובוס ביקשה מהם שיעירו אותה בצומת נתניה.

החיילת היתה עייפה מאוד, וחששה פן תירדם ותחמיץ את התחנה לבית הוריה, ואומנם, כפי שחששה, כך קרה. אורלי נרדמה ולא התעוררה בצומת. גם הנהגים שכחו את בקשתה, והאוטובוס המשיך לנסוע. היה זה אחד הנוסעים, שלמה חליווה, לטענת התביעה, שהוכיח לנהגים לעצור.

הוא העיר את החיילת המנומנמת, והנהגית שמעו אותה שואלת: "איפה אנחנו? איך מגיעים מכאן לנתניה?" הגבר ירד איתה מהאוטובוס, והנהגים

נער ערבי, העובר במחסן-המשקאות הסמוך, גילה אותה. הגופה היתה עיי רומה, ואחרי ימים אחדים התגלו בגריה וארנקה של החיילת מעבר לכביש, ליד חוות-סוסים הנמצאת שם. הגופה עצמה היתה מכוסה בקרטונים ובניילונים, ש"הסתירו אותה.

תכשיטיה וארנקיהכסף של החיילת לא נמצאו עד היום.

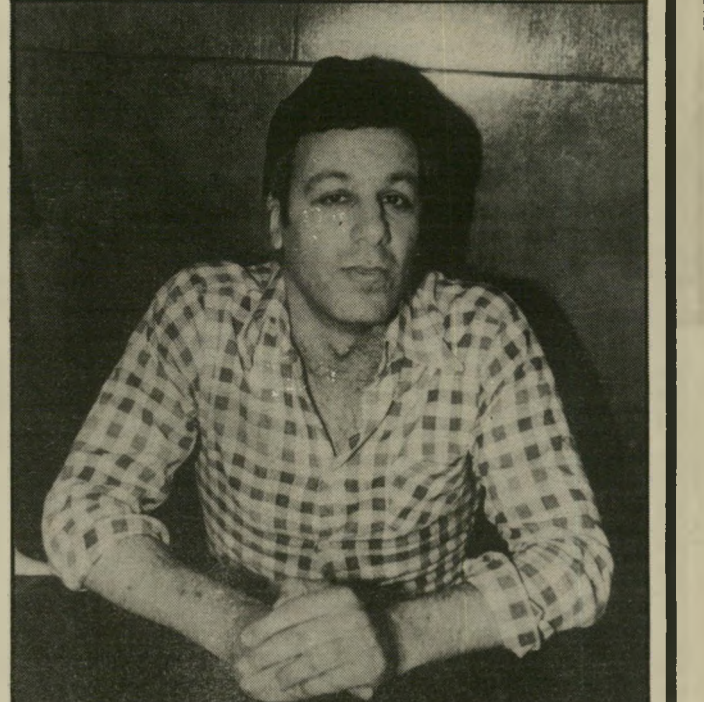
השופטים ירדו משפת-הכביש ודרי שרשו בכוכ. הם דילגו מעל תלוליות של גרגירים שחורים וערימות גרוטות, אות, הלכו לראות את מחסן-המש"קאות. אחריהם מיהרו עשרות צלמים, שתיקתו ללא הרף במצלמותיהם.

החיילת גבוהת-הקומה נעלמה אחרי ביקור אצל סבתה בחיפה. היא נסעה מהתחנה המרכזית בחיפה באוטובוס

ל א יתכן, אמרו שימעון שובר ושמואל סף, סניגוריו של שלמה חליווה, כי גופתה של אורלי דובי שכבה משך חודש ימים במרחק של 30 מטר מכביש החוף הסואן, ואיש לא גילה אותה קודם. "כך רצו לשכנע את בית-הדין ששפט כי החיילת בת ה-20 נרצחה במקום אחר, וגופתה הועברה רק אחר כך למקום בו נמצאה.

אם כך היו הדברים, הרי שחליווה אינו יכול להיות הרוצח. חליווה יושב בכלא מזה זמן רב על עבירות אונס שביצע. ביום היעלמה של החיילת היה חליווה בחופשה מהכלא. הוא חזר לכלא ביום המחרת, בשעות-הצהריים, ולא יצא שוב עד לגילוי הגופה. על כן לא יכול היה להזוין את הגופה ממקום למקום.

כדי לשכנע את השופטים, שולמית ולנשטיין, יעקב קרמי ועדנה שצקי, זומינו אותם הסניגורים לביקור כמי קום, כדי שיתרשמו כמו עיניהם.

הנאשם שלמה חליווה, אנס השמוט למאסר עד סוף המאה, נעצר כחשוד זמן רב אחרי הרצח. מכיוון שהיה בחופשה מהכלא ביום שבו נעלמה החיילת, על התביעה למקד ראיותיה ליום זה.

התובעת נורית שניט, ביקשה לשכנע את השופטים כי היה זה הקרוב ביותר למקום שבו הורידה נהגי האוטובוס באותו לילה.

"אני אראה לך!"

ב יום החמישי השבוע התקבי צה חבורה מורה ליד סטיקייט הטייסים בנתניה. השופטים יחד עם מתמחה הגיעו בשלוש מכוניות, ואי חריהם התובעת נורית שניט והמתמחה שלה. אליהם התלווה קצין המישטרה דויד שדה, שהיה בצוות-חקירת-הרצח. שני הסניגורים נסעו אחריהם, ובעיקר כותיהם נשרך זנב ארוך של עיתונאים, צלמים וצוות-טלוויזיה.

שיירת המכוניות עצרה כחצי ק"מ לומטר אחרי צומת-נתניה, לכיוון תל-אביב, שם, על ערימת גרגירים שחור רים, סמוך לקיר של מחסן למשקאות קלים, התגלתה כ-14 בדצמבר 1983 גופתה המתפוררת של החיילת.